

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **210** по описа за **2021** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, предявена от Д. Р. Н., ЕГ№ [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Решение от 26.07.2019г., постановено по НАХД № 19137/2018г. по описа на Софийски районен съд(СРС), НО – 111 състав.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично и с адв. И. поддържа жалбата, по изложените в нея съображения.

Ответникът-СДВР, Отдел“Пътна полиция“, редовно призовани, не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218 и чл.220 от АПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление (НП) № 18-4332-019898/12.10.2018г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на Д. Р. Н., е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП,

за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

За да постанови този резултат, съдът е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, съгласно която на 16.09.2018г., около 17:20 часа, на Автомагистрала „Х.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], като водач на лек автомобил С. И. с ДК [рег.номер на МПС], в района на 9-ти километър Д. Р. Н. се е движел в лентата за принудително спиране без причина. Тази фактическа обстановка съдът е приел за установена по безспорен начин от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, както и въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетел – актосъставителя М. В. Ж.. Съдът е извел правен извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, както и, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, които да обуславят извод за отмяна на НП, на процесуално основание.

Разглеждайки спорът по същество, съгласно изискванията на чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, въззивния съд е приел, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е безспорно установено и осъществено от наказаното лице, като наложеното административно наказание съответства на приложената санкционна разпоредба.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя изцяло установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи за процесуална и материална законосъобразност на оспореното НП.

Съгласно чл. 58, т. 3 от ЗДвП – посочена в АУАН и НП като нарушена, при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство.

В случая е безспорно установено, че касационният жалбоподател като водач на МПС се е движил в лентата за принудително спиране, без наличие на посочените предпоставки, които да допускат това.

Пред районния съд като свидетел е разпитан актосъставителя Ж., който е потвърдил констатираното в АУАН административно нарушение. При съставянето на АУАН водачът е посочил, че има възражение - движел се в аварийната лента, защото колата му прегряла два пъти. Тези твърдения на жалбоподателя са останали недоказани в хода на съдебното обжалване на НП, за което същият носи доказателствената тежест в процеса. Отделно от това, в сезиращата съда жалба не се сочи наличие на такива обективни обстоятелства, липсват и твърдения за наличието на другото изключение посочено в закона, а именно, че водача е имал здравословни проблеми, като такива доводи въобще не са изложени в жалбата против НП.

Развитите доводи в касационната жалба за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила хода на съдебното производство пред Софийски районен съд, са неоснователни. Противно на твърденията в касационната жалба, жалбоподателят е бил редовно призован за съдебното заседание, проведено на 13.03.2019г. От приложената призовка към делото на районния съд, се установява, че жалбоподателят е призован лично на 09.02.2019г. за насроченото съдебно заседание на 13.03.2019г. Освен това същият е уведомен и по телефона на 11.03.2019г. от съдебния деловодител, видно от отбелязването, но не се е явил в проведеното съдебно

заседание на 13.03.2019г., съответно не е ангажирал доказателства в подкрепа на възраженията си против АУАН. От горното следва извод, че районният съд не е допуснал твърдените от касатора съществени процесуални нарушения във връзка с призоваването му и не е нарушено правото му на защита. Доводите в обратен смисъл в касационната жалба, са неоснователни.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон, като изводите на районния съд за осъществено административно нарушение, предмет на оспореното НП, както и за правилно приложение на санкционната разпоредба на чл. 178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП, са обосновани и законосъобразни. Санкционната разпоредба на чл. 178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП гласи, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лв. водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3. Правилни са изводите на районния съд, че административното наказание е наложено в съответствие с цитираната санкционна разпоредба, същото е фиксирано по вид и размер и не може да бъде изменено, с оглед забраната по чл.27, ал.5 от ЗАНН.

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, настоящият състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 26.07.2019г. постановено по НАХД № 19137 / 2018 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 111 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: